

съ нашите деца; когато навърши две години, ние почваме да я приучваме да слуша и да работи.

— У насъ нѣма коне, — каза лапландецътъ, — и безъ елени кой би теглилъ нашите шейни по снѣговете и по замръзналите езера?

— Конь не би могълъ да ходи по нашите пу-

Северенъ еленъ.

стини, дето нѣма ни трева, ни вода — каза арабинътъ. — Камилата може да ходи по тѣхъ, защото може дълго да понася гладъ и жажда. Тя може петь дененощия да прекара безъ вода; сухите и бодливи клончета на храстите и малко зеленина ѝ сѫ достатъчни при пѫтуването. Богъ е великъ и милостивъ! Той е създадъл и камилата за жителите на пустинята.

— А за студените страни — северниятъ еленъ, подзе лапландецътъ. — Еленътъ си намира храна по безплодната, покрита съ снѣгъ земя — тамъ, дето никое друго животно не може да сѫществува. Той